

[Niels Anker Kofoed]

demokratisk vis i dette Folketing. Hvordan Nationalbanken forvalter denne lov, kan vi diskutere, og vi kan ændre loven, men så længe loven er, som den er, går vi ud fra, at Nationalbanken også forvalter den, som den skal.

Spørgsmålet om, hvorvidt udlændinge vil opkøbe flere og flere fabrikker og virksomheder i dette land, har ikke noget med liberalisering at gøre; det er helt andre faktorer, der har indflydelse på det. Det er, fordi vi på andre områder ikke forstår at føre en økonomisk politik således, at vi er konkurrencedygtige. Vi har været for ivrige i dette land til at bevilge os penge, uden at der har været produktionsmæssig dækning. Så bliver vi for svage konkurrencemæssigt, og så kan vi ikke konkurrere med de andre, der vil købe os op, og vi har heller ikke den fornødne opsparring, således at vi på den måde kan forhindre udenlandske opkøb.

Om det er mere demokratisk at bestemme pengepolitikken her, kan vi ikke diskutere, for det er, som jeg har sagt før, fastsat ved lov, at Nationalbanken har ansvaret for pengepolitikken.

Min konklusion er, at vi selvfølgelig kan vælge at være frygtsomme konservative og overhovedet ikke gå med til nogen som helst forandringer – alt skal blive, som det er. Men verden er nu engang foranderlig, og hvis vi skal mene noget med det indre marked, kan vi ikke undgå, at kapitalvæsenet også skal med.

Men jeg giver hr. Ivar Nørgaard ret i, at Jacques Delors' synspunkt, at alle skal med i EMS'en, før vi virkelig kan få en liberalisering i gang, er rigtigt, for ellers vil den ikke virke hensigtsmæssigt. Derfor er der lang vej endnu, før man får den virkelig frie kapitalbevægelse, og det medfører, at alle lande skal være i EMS'en, for jeg tror, at som tiden går, kan vi ikke have alle disse forskellige valutaer.

Der er lavet en undersøgelse, som viser, at valutaomvekslinger koster tre gange så meget, som hele administrationen af EF gør. Det har ikke noget med denne sag at gøre. Men i fremtiden tror vi at vi får én europæisk valuta, som er lettere at veksle, som flyder tværs over grænserne. Så tror jeg vi har nået målet. Dette her er ikke meget mere, end vi har i forvejen, så det bør man såmænd ikke være så angst for.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Hørte jeg rigtigt? Sagde hr. Niels Anker Kofoed, at man ikke fik frie kapitalbevægelser, før alle lande var medlemmer af EMS'en? Hvis det er tilfældet – og det giver jeg hr. Niels Anker Kofoed ret i – er der da ingen grund til noget kissejag med, at vi nu haster igennem med denne restliberalisering. Så kan man i det mindste vente med vores yderligere liberalisering, til alle er medlemmer af EMS'en.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Niels Anker Kofoed sagde, at vi ikke kan få både i pose og sæk, at vi ikke kan undlade at isolere os og så på den anden side fastholde en vis selvstændighed. Jamen mener hr. Niels Anker Kofoed, at et land som Sverige eller Finland har isoleret sig? Det er for mig at se en argumentation, der ikke har noget som helst med virkeligheden at gøre.

Til sidst sagde hr. Niels Anker Kofoed, at man ikke i sidste ende kan have de mange forskellige valutaer. Det synes jeg var en interessant konstatering fra partiet Venstres repræsentant, for deri ligger jo, at dansk økonomi får samme status som en delstats i USA. Det har jeg aldrig før hørt Venstre sige, men det var da interessant at få klart på banen her i dag, at partiet Venstre altså mener, at Danmark i fremtiden skal have samme status som en amerikansk delstat.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Der var også et par ting i hr. Niels Anker Kofoeds indlæg, der fangede mig. Den ene var, at hr. Niels Anker Kofoed efterlyste alternativet, og så spørger jeg: Alternativet til hvad? Hr. Niels Anker Kofoed sagde, at den frie varehandel kræver, at varehandelen finansieres, og så vil jeg gerne spørge hr. Niels Anker Kofoed: Hvornår har der siden efterkrigstiden været problemer med at finansiere varehandelen? Vi er da langt over den tid, hvor der er noget som helst behov for yderligere liberalisering af kapitalbevægelser for at finansiere varehandelen.

Desuden hæftede jeg mig ligesom hr. Holger K. Nielsen ved, at hr. Niels Anker Kofoed er enig i – hvilket også jeg er enig i – at hvis vi går denne vej, ender vi i en fælles valuta, og derfor er jeg meget interesseret i at høre hr. Niels An-